

Ružena Smatanová

VIANOČNÉ PRÍBEHY

Vydavateľstvo
Spolku slovenských spisovateľov

Edícia Próza

RUŽENA SMATANOVÁ

*Vianočné
príbehy*

Vydavateľstvo
Spolku slovenských spisovateľov

Copyright © Ružena Smatanová 2007
Cover design © Anna Chovanová 2007
© Vydavateľstvo Spolku slovenských spisovateľov, spol. s r. o.,
Bratislava
e-mail: vsSS@stonline.sk
<http://www.vsss.sk>

Schválilo Ministerstvo školstva Slovenskej republiky dňa 5. 9. 2007
číslo CD-2007-16527/34345-1:911 ako doplnkovú literatúru
na vyučovanie literárnej výchovy a etickej výchovy pre žiakov s
tredných škôl a 2. stupňa základných škôl

VYDAVATELSTVO
SPOLKU SLOVENSKÝCH SPISOVATEĽOV
spol. s r. o.

Ružena Smatanová: Vianočné príbehy
Zodpovedná redaktorka Božena Rolková
Obálku s použitím ilustrácie..... navrhla Anna Chovanová
Sadzba Anna Chovanová
Tlač
Prvé vydanie
Printed in Slovakia
ISBN 978-80-8061-272-6

Milí čitatelia,

v knihe, ktorú v tejto chvíli držíte v rukách, Vám ponúkam príbehy zo života. Sú o ľudských radościach i trápeniach, o tom, čo človek cíti, s čím sa v každodennom živote stretá, s čím zápasí, o tom, čo prežíva.

Sú o pochopení, láske a spolupatričnosti, ale aj o chladnej ľahostajnosti a bolestivej samote.

V uponáhľanom svete každodenných povinností si veľa ráz ani nestíhame uvedomiť, čo má pre nás najväčšiu hodnotu.

Na svete niet nič krajšieho, tajupľnejšieho, vzrušujúcejšieho a dôležitejšieho ako je láska.

V citlivej duši človeka sa neustále zaznamenáva všetko dobré i zlé, čo prežíva, a tvaruje ju do jedinečných, neopakovateľných foriem, ktorým dobro a láska dodávajú ušľachtilosť.

Bola by som šťastná, keby sa moja kniha stala poslom dobra a lásky, poslom ľudskosti.

Nech čaro Vianoc a tieto príbehy otvoria Vaše srdcia a navždy v nich zakorenia toto poslanstvo:

NAJKRAJŠÍM DAROM NA ZEMI JE LÁSKA, NEKONEČNÁ,
ČISTÁ, ĽUDSKÁ... NECHAJTE JU V SEBE RÁŠŤ A CHRÁŇTE
SI JU!

Autorka

LYŽOVAČKA

Jana s Andreou sa dohodli, že tohtoročné Vianoce prežijú na chate, niekde v blízkosti lyžiarskeho vleku. Janin brat Michal sa už dávno chystal s priateľkou na Oravu, do jednej z tých rázovitých dediniek, čo vyzerajú, akoby boli na konci sveta. Neďaleko dedinky je výborný lyžiarsky terén s vlekom.

„Hm, to by nebolo celkom na zahodenie,“ poznamenala Andrea. „Čo keby sme sa pridali k nim? Tvoj brat je príma chalan a hlavne, je s ním zábava. Nenápadne mu navrhníš, že pôjdeme aj my dve,“ šibalsky žmurkla na Janu. „A vec je vybavená!“

„No jasné,“ zachichotala sa Jana. „Akurát nás dve tam potrebuje. A hlavne teba, Aďa, takú potvoru prešibanú!“

„Ale... neboj sa, prisahám, že ho nebudem zvádzať,“ zdvihla dva prsty ako na prísahu a zasmiala sa.

„Čo ja viem? Nedbám! Môžem mu to nadhodiť a uvidíme, ako zareaguje.“

Keďže Michal nebol proti a jeho priateľke to tiež neprekážalo, všetko bolo dohodnuté. Ide sa! Začali sa prípravy.

„Dievčatá, dúfam, že ma tam nenecháte zahynúť hladom!“

„Jasné, Miško! Potravinové zásoby si berieme na starosť my. A ty sa postaraj o dopravu!“ štuchla do Michala Jana.

„Baby, nie aby ste zabudli na šampanské!”

„Len sa neboj, Michal, nič ti nebude chýbať! Tak sa o teba postaráme, že sa budeš mať ako brunejský sultán,” žartovala Andrea a hodila na Michala veľavravný pohľad.

„Ejha! Tak to sa už teším!” usmial sa polichotene.

Jana nebadane stupila Andrei na nohu a zašepkala jej do ucha:

„Sľúbila si, že ho nebudeš zvädzať, ty mrcha!”

„No a? Veď ho ani nezvädzam!” odplatila sa jej štipancom.

„Kuchyňu si dobrovoľne beriem na starosť!” povedala nahlas, aby ju Michal počul.

„No, to je super, vedel som, že si trieda, Andrejka!” pochválil ju. „Aspoň niekto tu vie variť!”

Michalova priateľka Mirka sa na neho vyčítavo pozrela a pohrozila mu.

„To hovoríš iba preto, že ja neviem variť. Ale neboj sa, naučím sa a ty budeš moja prvá obeť. Keď ma budeš stále takto podpichovať, tak ti do jedla zakaždým pridám aj trochu prehánadla!” smiala sa.

Mirka bola vynikajúca lyžiarka a už sa nevedela dočkať, kedy vyštartujú.

Michalovu sestru Janu mala rada ako svoju vlastnú. Dobre si rozumeli možno aj preto, že boli rovesníčky. Obe mali dvadsať. Michal v lete ukončil štúdium práva a bol od Mirky o štyri roky starší. Chodili spolu tretí rok a cítili sa vo svojom vzťahu šťastní. Jana s Andreou boli spolužiačky z vysokej školy. Študovali na univerzite ekonómiu a od prvého ročníka bývali spolu na internáte.

„Nezabudnite na jedličku a orechy!” zakričala Jana z kuchyne.

Michal ešte raz skontroloval batožinu, lyže pripevnené v stojane na streche auta, a zavelil:

„Nasadať! Poďme kočky, odchádzame!”

Cesta im ubiehala rýchlo. Andrea s Janou rozprávali pikošky o svojich profesoroch a Mirka im zasa rozpovedala pár veselých príhod, ktoré zažila v operačných sálach. Pracovala ako inštrumentárka na chirurgii a dievčatá žasli, aké kuriozity sa tam dajú zažiť.

„Ešteže pacienti sú v narkóze!” smiala sa Mirka. „Keby neboli, určite by sa tiež dobre zabávali.”

Nálada v aute bola perfektná aj zásluhou Michala, ktorý všetko vtipne komentoval a hodnotil zo svojho čisto mužského pohľadu.

Keď dorazili na miesto, prekvapila ich zasnežená drevenica s malými okienkami, ktorá stála pri zamrznutom potôčiku, rovno pod vysokánskym previsnutým bralom, necelých sto metrov od malého bieleho kostolíka v románskom slohu.

Dievčatá sa so zatajeným dychom pozerali na rozprávkovú chalúпку.

„To je nádhera! To je romantika!” potichu vzdychla Jana.

Mirka s Michalom sa držali za ruky a žiarili šťastím.

„Bombastické! Perfektné!” výskala od radosti Andrea.

„Ak je tu niekde ešte aj lyžiarsky vlek, namôjveru ma odiaľto nikto nedostane!” zastrájala sa.

Keď vošli do drevenice, čakalo ich ďalšie prekvapenie.

Vykúrená, komfortne vybavená moderná chata s kozubom na drevo, dvoma spálňami, kuchynou a veľkou kúpeľňou.

„To nie je možné, veď zvonka to vyzerá ako perníková chalúpka,” žasla Jana.

S nadšením začali vybaľovať. Po večeri Michal priložil do kozuba a pri plameni ohňa a sviečok všetci vychutnávali príjemnú atmosféru a biele víno, ktoré im na cestu pribalil Andrein otec.

Na druhý deň, hneď po raňajkách, sa vybrali na lyžovačku. Svah s vlekom bol vzdialený necelých dvadsať minút cesty autom. Snehu bolo neúrekom a podmienky na svahu výborné.

Mirka s Michalom lyžovali perfektne a naozaj si prišli na svoje. Andrea bola tiež dobrá lyžiarka, len Jana mala menšie problémy. Jednoducho, v lyžovaní nebola preborníčka. Spúšťala sa pomaly, opatrne, a tak trochu závidela lyžiarom, ktorí občas okolo nej preleteli ako víchor. Musím sa zlepšiť! Veď vyzerám ako drevo, hnevala sa sama na seba. Hoci Michal s Mirkou sa jej chceli venovať, odbila ich:

„Nechajte ma! Ja sa o seba postarám!”

Aj Andrea sa pri nej každú chvíľu pristavila, ale Jana ju odháňala:

„Choď si len po svojom, Adka. Nechcem, aby si mi celý rok vyčítala, že si si kvôli mne poriadne nezalyžovala,” smiala sa.

„No fajn, to sa mi hodí. Aj tak mám už iný program!”

„Ale, nevrav! A čo také máš na programe?”

„Práve som si vyhládla jeden náramne zaujímavý objekt